

Viiiksi-hoppa

2017-6

Pääkirjoitus

Uusi Top gear tv-sarja on nyt nähtävissä Suomessa. Vanha oli parempi, vanhat juontajat ([Jeremy Clarkson](#), [Richard Hammond](#) ja [Jason Dawe](#)) heittivät läppää ja kisailivat huumorimielessä. Tietenkin sekin oli käsikirjoitettua. Suomentaja kääntää vaukshollin ooppeliksi, mikä onkin totta.

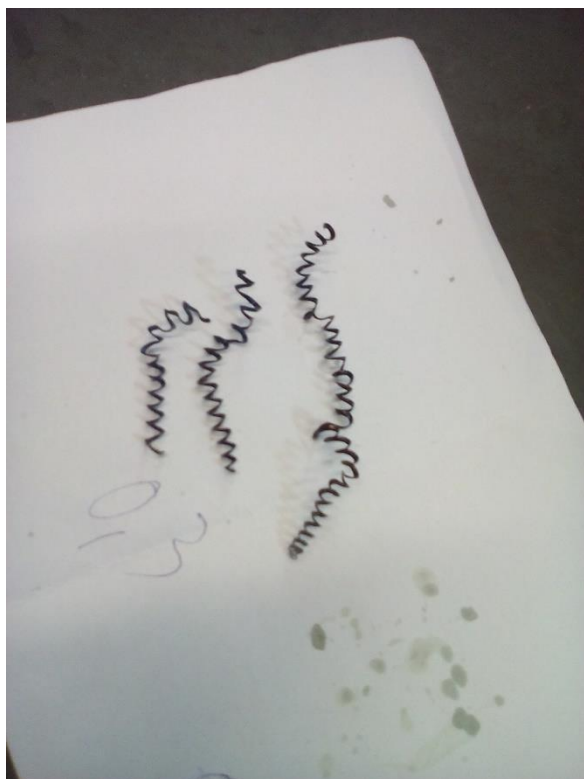
Tässä numerossa on 2 Tauno Haudantakasen kolumnia. Lisäksi esittelemme koneita, opimme thai-kieltä ja ruokakuviakin on. Tällä kertaa ei saatu kissakuvia eikä Buddhan oppeja, ehkä seuraavissa numeroissa.

Valmistustekniikkaa

Autotehtaissakin käytetään pistehitsausta, jossa ohutlevyt (alle 3 mm) painetaan kiinni toisiinsa ja sitten sähkövirta liittää ne toisiinsa. Virran suuruutta ja kestoja voidaan säätää. Prosessi on nopea ja helppo automatisoida. Tässä pari kuvaa vanhemmista malleista, joita olen käyttänyt:

Sorvauksessa voi tulla liian pitkiä lastuja jotka voivat olla haitallisia ja vaarallisia:

Tulee käyttää suurempaa syöttönopeutta tai terää, jossa on lastunkatkaisin.

Mitä kuuluu Chryslerille

Chryslerista hajosi käynnistyksenesto. Joku auto piti saada tilalle ja ostin Volvo 940 farmarimallin vuodelta 1994 hintaan 350 e. Pääomakulut eivät siis olleet suuret, jos olisin ostanut uuden auton, hinta olisi tippunut moninkertaisesti, kun olisin ajanut sen pois kaupasta. Autossa on automaattivaihteet ja 2.3 litran vapaasti hengittävä moottori. Auto on takavetoinen. Penkit ovat hyvät. Moottori ja vaihteisto toimivat hyvin, mutta kolhuja on joka puolella ja ikkunalistat yms repsottaa. Tuulilasissa on halkeamia, yritän korjata ne hartsilla. Oikean takapyörän edessä on kolhu joka on vahingoittanut runkopalkkia, katsastusmies voi hylätä sen vuoksi. Ehkä sen saa vasaroitua takaisin kun irrottaa muovisen lokarin. Vaihdoin ilmansuodattimen, säästän ehkä bensaa 1 L/100 km. Lisäsin vihreää jäähdytysnestettä. Punaista ja vihreää jäähdytysnestettä ei pidä sekoittaa, pelkkää vettä voi lisätä. Moottoriöljy on mustaa, en kuitenkaan aio vaihtaa. Virranjakajan ja sytytystulpat voisi vaihtaa, samaten ohjaustehostimen nesteen ja automaattilaatikon nesteen. Pakoputkessa on vuoto. Takarenkaat ovat kuluneet, on tainnut nuoriso kiihdytellä. Mukana tuli talvirenkaat alu-vanteilla, niistä kahdet ovat menettäneet nastat. Aika syöpyneiltä nuo aluvanteet näyttävät. Voisi nyppiä noista paremmista nastat pois ja laittaa alle. Bensamittari ei toimi ja ei toimi kellokaan. Ratti on vaihdettu sporttisenpaan, vanha ratti on takakontissa. Ilmastointilaitteen hihna puuttuu, joten ilmastointikaan ei toimi. Kyllä tällä pari kuukautta ajelee, ja jos vie katsastukseen 3 päivää ennen määräaikaa, saa kuukauden lisää korjausaikaa.

Onkohan autossa joskus ollut turbo ja sitten kone vaihdettu. Kuvassa näkyy välijäähdyttimen kenno

Thain kieli ja sairastaminen

olen juovuksissa pom mau
olen juoppohullu kiimau
olen krapulassa pom mau kang
minulla on ripuli tong sia
haluan ripulilääkettä jaa gee toong sia
voin todella huonosti ruusyk mai sabai
haluan lääkäriin jaak pai haa moo
olen vilustunut pen vat
haluan särkylääkettä jaa gee puat
minulla on ruokamyrkytys aa haan pen pit

Kannattaa syödä samoissa muovituolipaikoissa kuin paikalliset. Ruoka joka on ollut kiehuessa öljyssä on yleensä turvallista. Hedelmät kannattaa kuoria itse. Seisovia pöytiä kannattaa välttää, ei voi tietää kuinka kauan ruoka on ollut tarjoilla. Mäkkäri ei ole turvallinen ruokapaikka. Jos sairastut, sinun kannattaa mennä lääkäriin, pääset ehkä tiputukseen (jos et muistanut juoda tarpeeksi), ja saat yleensä monta pussia pillereitä mukaan sairaalasta. Ei kannata tuhlatua lomapäiviä sairastamiseen vaan kannattaa ottaa matkavakuutus. Yleensä tosin saat kulut takaisin vasta Suomessa. Suurin vaara on liikenne, se on Thaimassa vasemmanpuoleinen. Moottoripyörät taas kulkevat siitä mistä mahtuvat. Älä vuokraa moottoripyörää, jos sinulla ei ole aiempaa kokemusta niistä. Voit kaatua, jos ajat käärmeenraadon tai tuoreen norsunkakan yli. Eikä kannata juoda itseään liian humalaan, kuten ei Suomessakaan. Kuningasta ei saa pilkata. Pilveä ei kannata poltella, voi joutua Thaimaan vankilaan, jotka eivät ole mukavia. Juomia ei kannata jättää vartioimatta pöytään.

Huumoripalsta, kirjoittanut nimimerkki Hiuslakka

Sydänlääkäri tuli hakemaan autoaan korjaamolta. Mekaanikko sanoi hänelle: "Mekin avataan sydämiä, otetaan venttiilit irti ja hiotaan, laitetaan muita osia ja moottori kehrää kuin kissa. Miksi te lääkärit saatte enemmän palkkaa?" Sydänlääkäri sanoi "Tehkää sama, kun potilas on käynnissä".

Kuinka monta automekaanikkoa tarvitaan vaihtamaan lamppu? Vastaus 6. Yksi hakkaa sitä vasaralla ja 5 hakee lisää lamppuja

Lääkäri sanoi mekaanikolle: "Veloitatte enemmän kuin terveysasemalta". Mekaanikko vastasi: "Teillä on aina samanlainen potilas, malli ei ole muuttunut Aatamin jälkeen, mutta autoja tulee joka vuosi uusia malleja".

Blondi ajoi bemarinsa korjaamolle ja sanoi että se käy huonosti. Mekaanikko teki hommia ja auto kehräsi kuin kissa. Blondi kysyi mikä vika ja miten välttää se. Mekaanikko sanoi "Paskaa kaasariissa". Blondi kysyi kuinka usein hänen täytyy tehdä se.

Mies meni baariin ja kysyi kuka on kaikista vahvin. Isoin heppu sanoi olevansa vahvin. Mies kysyi "voitko auttaa työntämään autoni bensa-asemalle".

Ruokakuvia

Kun ystävä tulee käymään, pannaan pöytä koreaksi

Paistettua nuudeleita ja vihanneksia

Thaimaalaista energiajuomaa, saa myös Suomesta

Hyvin kelpasi mämmi thaikulle

Esson baarissa

Tällä kertaa keskustelun aiheena oli sotahistoria. Neuvostoliitto ôvuokrasiô Jatkosodan jälkeen Hangon ja Porkkalan. Ivalossa oli joukkoja vielä syksyllä 1945. Turusta toimineet sukellusveneet upottivat 30.1.1945 Wilhelm Gustloffin (10000 kuollutta) ja General von Steubenin 10.2.1945 (3000 kuollutta).

Nikke Pärmin kerrottiin sanoneen: "Tuoda, tuoda, kun kaikki toised olivad pessimisdejä, niin minä yksin olin onanisdi."

Satoja natsijohtajia pakeni toisen maailmansodan jälkeen Etelä-Amerikkaan. Useat heistä asuivat Argentiinassa, missä kenraali Juan Domingo Peronin hallinto otti natsirikollisia vastaan. Yhdysvallat ottivat vastaan tiedemiehiä ja antoivat heille uuden kansalaisuuden (Operation Paperclip)

Kirj. Tauno Haudantakanen

Yksityistetään kirjastotkin

Me suomalaiset innostumme helvetin helposti aina jostain, yhdestä asiasta. Siitähän se yhteishenkemme on peräisin, Niin teen minäkin, Tauno. Seuraukset eivät vain aina, tai juuri koskaan, ole suinkaan kehuttavia.

Nyt sitten yksityistetään, jotta saadaan säästöjä ja rakas maamme pelastuu talouskriisiltä. Kukaan ei vain tunnu tajuavan, että näin olemme vain jäännöstalouden alati kiihtyvässä spiraalisyöksyssä kohti mustaa, pohjatonta aukkoa.

Pääkokkina Ministeri Berner yksityistää tiet ja tiedonkulun. Miksei yksityistetä saman tien tiedon tyyssijaa, kirjastolaitostakin. Siitähän sitä säästöä ja julkisen sektorin keventämistä tulisi miltei yhtä runsaasti kuin surullisen kuuluisasta sote-uudistuksesta.

Kirjastolaitoshan on kallis ja taloudellista voittoa tuottamaton instituutio, kuin museo. Kirjastot vievät paljon kalliita rakennusneliöitä, työllistävät suunnattoman määrän julkisen sektorin verovaroja ahmivia, akateemisia työläisiä, eivätkä kykene edes suunnitelmallisesti ohjaamaan kansalaisten lukutottumuksia. Siinä on totisesti mielestäni syytä uudistuksiin.

Ajatellaanpa nyt tavallista kirjastoa, tavallisena pilvisenä kevät päivänä; kirjastossa on rauhallista kuin huopatossutehtaassa. Tuo sanonta ei kyllä tosin pidä lainkaan paikkaansa, sillä huopatehtaassa huopautetaan villasta varsin hikisissä oloissa tossuja ja usein vielä melkoisen metelin kera. Kirjastossa on rauhaisaa, kun mummot ja papat lukevat sanomalehtiä antaumuksella, saattaapa siellä joku työtönkin etsiä internettiin kadonnutta työpaikkaansa, kirjastonhoitajat juovat kermakahvia ja haaveilevat patoutuneiden, kosteiden seksuaalifantasioidensa toteuttamisesta. Kaikenlaista virikettä sitä onkin kätkettynä kirjaston hyllyjen täytteeksi. Voisi sanoa, että turmiollista.

Kun kirjastot annetaan yksityisiin käsiin, voitaisiin alkaa periä maksuja, ensin käyttöoikeudesta kirjaston, sitten lainoista. Samaan

tapaan kuin jo kertaalleen maksettujen teiden käytöstä alettaisiin maksaa yksityiselle tienomistajalle uudelleen. Samoin jo kerran maksetut kirjat tuottaisivat uuden sadon uudelle yrittäjälle. Toki kirjastoympäristöönkin pitäisi kehittää kontrolli, jotta vain poliittisesti soveliaista ja kehittävää saisi lukea hieman edullisemmin ja vastaavasti tuomittavaa vääräoppisuutta ja vaihtoehtokirjallisuutta korotettuun hintaan mahdollisella erityisluvalla. Järjestelmä voisi näin kätevästi myös kontrolloida sopimattomia lainoja tekeviä, järjestäytyneen yhteiskunnan uhkia. Eri kirjojen ja muiden lainaustuotteiden hinnat voisivat olla erilaisia ja näin ohjata lukijoita "sopiviin" lukuelämyksiin, kuten kirjakauppojen bestsellereihin keskittyvät tarjoushyllyt.

Nykyään kirjastot ilmentävät julkisen sektorin leppoisaa puuhastelua. Eikä siellä näytä kenelläkään olevan edes kiirettä. Menneisyyttä koko laitos, selvästi koko digitalisaatiokehityksen häpeäpilkku. Onneksi kirjat muuttuvat bittipaketeiksi pilviin ja painotuotteet lämpöenergiaksi. Siten saadaan varmasti vielä toimiva tulostulos kirjastoonkin!

Kirj. Tauno Haudantakanen

Tieteentekoa kansamme hyväksi

"Minulla on ammatti. Osaan ammattini. Minulla on oikeus itse päättää tekemistäni asioista". Näin ajatellen lukuisat ylioppilaat ja maisterin alut kuin valtaosa kaikista eri alojen koulutetuista asiantuntijoista rakentelee oman itsetuntonsa suojaksi sädekehää. Jotta ammattitaito ja edelleen oma itsetunto säilyisi, kehityksen tulisi kulkea omaa turvallista rataansa. Muutoin ammattimiehen herkkä kunnia ja auktoriteetti horjahtelisi. Nykyiset, vallitsevat arvot saavat siis olla voimissaan yhä edelleen, vaikka vaikeuksia olisi kasaantumassa.

Tieteen ja käytännön yhteys yliopistoissa lienee varsin hämärä ja hämärtyy edelleen ensimmäisten opiskeluvuosien aikana. Opitaan suorittamaan tenttejä, keräämään opintopisteitä ja ehkä kirjoittamaan esseitä sekä kuvittelemaan oppivansa jotain tärkeää. Myöhemmin palataankin maan pinnalle, miettimään mitä todella opittiin, mitä olisi pitänyt oppia ja varsinkin miksi? Tämä kriittinen hetki voi lyödä jo peruskursseilla, graduvaiheessa tai ensimmäisessä työpaikassa alkuinnostuksen karistua tai tarmokkaasti alkaneiden jatko-opintojen lähtiessä ajautumaan kohti motivaatiokriisiä. Toivottavasti näin käy vain harvoille. Ehkä se on hyvä, ehkä ei. Onhan tämän päivän maailmassa helppo elää, opiskella ja työskennellä onnellisena edeten valmiita hyväksyttyjä normeja kunnioittaen. Valitettavasti joidenkin on ilmeisesti pakko myös ajatella.

Opiskelijan tehdessä ensimmäisiä harjoitustöitä tai ensimmäisiä tutkimuksia, työn ohjaus tapahtuu ylhäältä päin, professorin taholta. Tulosten positiivisuus tehtävänasettelun ja tulevaisuuden rahoittamisen kannalta määrää rahoituksen. Siis professori on auktoriteetti, arvomaailma ja tulevaisuuden ainoa oikea suunta. Onko sitten professorien yleissivistys riittävän laajaa kaikkien tutkimuksissa huomioitavien seikkojen tietoiseen ja objektiiviseen arviointiin muista asianomaisista välittämättä. Jos opiskelija ilmaisee, olevansa eriävällä kannalla, on seurauksena yleensä ristiriitatilanne; tulevaisuus saattaa muuttua, ainakin opiskelijan pikku maailmassa. Tilanne lienee samankaltainen miltei kaikessa "tieteen teossa", muutamia harvoja poikkeuksia, yleensä auktoriteetteja, onnellisia sattumia, neronleimauksia tai itsepäisiä häiriköitä lukuun ottamatta. Toisin sanottuna sen lauluja laulat, jonka leipää syöt. Uusilla ideoilla vaikka riittävää auktoritaarista arvoa ja taloudellisten tai moraalisten käsitysten mukaista ennakkotavoitetta on vain lauantai-illan lottoon verrattavat mahdollisuudet selvittää ajatuksesta tai hölmöstä ajatuksesta yleishyödylliseksi ja hyväksytyksi

teoreemaksi. Jos idea hyväksyttäisiinkin, on siihen syynä mitä ilmeisimmin ollut keksinnön kaupallinen hyödynnettävyys ja edelleen myyntitulojen kasvu jossain ketjun vaiheessa. Säästäminen tai turhien tarpeiden eliminointihan ei edistä edes bruttokansantuotteen kasvua.

Luonnollisesti ideoita on karsittava. Ideoita joudutaan karsimaan sitä enemmän mitä niitä kiteytyy. Toteutettavista ideoista osan on oltava tuottavia, teknisiä prosesseja ja kaupallisesti hyödynnettäviä tuotteita. Tietty kansantulo on välttämätöntä, jotta elämään sopisi muutakin kuin perustarpeet. Mitkään resurssit eivät riittäisi elättämään kaikkia Suomen akateemisia taivaanrannan maalareita, jotka ovat rakennemuutoksen aikana oppineet vältteleämään epämieluisia ponnistuksia ja kovaa työtä. Koko Suomen kansa on alkanut osoittaa samoin laiskuuden ja yltäkylläisyydessä elämisen oireita. Ikään kuin palkkioksi kuusi ja seitsemän vuosikymmentä sitten tehdystä työstä. Harva nykyisen kulutusyhteiskunnan jäsenistä kuitenkaan on ehtinyt omakohtaisesti olla silloin kokemassa. Kuluttaminen jatkuu ja lisääntyy, vaikka maapallomme on tukehtua kuormansa alle. Nykyiset arvot milteipä vaativat lisäämään kuluttamista, tavaroiden ja jätteiden synnyttämistä.

Vallitsevat sosiaaliset arvot ovat valitettavan usein aiheuttamassa turhaa kulutusta, suoranaista resurssien haaskaamista. Vasta viime vuosina edes jonkinasteinen kierrättäminen on alkanut saavuttaa jalansijaa. Uudelleenkäyttämisessä ja kierrättämisessä on kuitenkin miltei rajattomasti mahdollisuuksia, mutta ei kuitenkaan pitäisi innostua kierrättämään vaan kierrättämisen ilosta. Ihmisten pitäisi vain avata silmänsä, rikkoo itseaiheuttamiaan rajoja ja ponnistella asioiden eteen itse hieman. Kierrätyksen mahdollisuuksista voisin mainita esimerkkinä paljon parjatun muovikassin. Muovikassista on tullut kertakäyttökassi, jolla useimmat ihmiset kantavat tavaroitaan kaupasta kotiin. Muovikassi onkin saanut myös kiihkeät vastustajat kertakäyttöisyytensä vuoksi. Miksi tällaista hyvää, öljypisarasta valmistettua, kestäväää, kokoonpantavaa kassia ei juurikaan käytetä useampaan kertaan? Se kyllä kestäisi kymmeniä kauppamatkoja ennen rikkoutumista tai likaantumista (kassin voisi myös pestä). Asiantilaan lienee vallitsevan yhteiskunnan arvoilla ja arvostuksilla vaikutuksensa. Suomalainen kulttuuri on myös kuluttamisessa omaksunut hyvin luterilaisen kasarmikulttuurin ja antaa helposti moraalisen tuomion tavoista poikkeavalle uusilla uralle.

Kehitys kulkee todennäköisesti siihen suuntaan, johon yhteiskunnan antamat vaateet, ns. yleiset arvot, sen pakottavat. Vaan kukapa näkisi kokonaisuuden? Harva huomaa edes oman yleissivistyksensä kapea-alaisuuden ja subjektiivisuuden ikiomaan erikoisalaan.

Painotusalueet vaihtelevat vuosittain riippuen siitä kenellä on kulloinkin oikeus ja kunnia olla määrärahojen jakajana. Tutkimusten suuntaaminen "varmoin" projekteihin on turvallista ja varmaa. Kun huomioidaan vielä se, että useimmat määrärahoista päättävät henkilöt ja kaikenlaisten projektien vetäjät ovat nuorempina kohdanneet todennäköisesti samoja ongelmia, on ilmeistä, että he ovat omaksuneet heille opetetun turvallisen linjan instituutiossaan. Mutta eikö pitäisi muistaa että kaikki uusi ei välttämättä ole huonoa, vaikka siihen sisältyy riski, mutta todennäköisesti useimmat uudistukset ovat huonoja ja kaipaisivat kiihkeästi kirkkaampia kynttilöitä valokseen.

Viiksi-Hoppa apinalaatikko

Päätoimittaja Timo Keränen email timojukkakeranen@gmail.com

Toimittaja Tauno Haudantakanen tauno.haudantakanen@gmail.com

ôToivottavasti tällä lehdellä on edes huumoriarvoa, jos ei muuta arvoaô

